

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

תאריך: 18 במאי 2014

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1. ר.ב. 3522-03-13 התובעים בתמ"ש
2. מ.כ. 25938-03-12 והנתבעים בתה"ס
ע"י ב"כ עו"ד שמעון חזן

נגד

ס.ק.ס 3522-03-13 הנתבעת בתמ"ש
ע"י ב"כ עו"ד עוז אלדד 25938-03-12 והתובעת בתה"ס

פסק דין

עניינו של פסק הדין, הוא בתביעת התובעת לאכיפת הסכם מתנה בו התחייבו הוריה הנתבעים כלפיה. ההכרעה בתביעה נגדית של ההורים נגד בתם לתצהיר שהתחייבותם למתן מתנה בטלה.

הרקע ותמצית טענות הצדדים

1. להקלת הקריאה תכונה התובעת בתמ"ש 25938-03-12 והנתבעת בתמ"ש 3522-03-13 "הבת", ואילו הנתבעים בתביעה זו "ההורים" וכך בהתאמה יכוננו הצדדים גם בתביעה הנגדית בתמ"ש 3522-03-13.

כתבי הטענות מעלים סיפור עגום על יחסים עכורים בין הורים לבתם ומצער עוד יותר היה מראה העיניים, בו נוכחתי בהעדר אהבה וחמלה בין ההורים לבת. בנסיבות אלה גם הצעות הפשרה שהצעתי לצדדים העלו רק חרס, וחבל שכך.

2. להלן אסקור בקצרה את טענות הצדדים, אשר מתוכן גם עולה סיפור המעשה:

3. לטענת הבת, יחסיה עם הוריה, ידעו עליות ומורדות וכאשר במהלך השנים – עת היחסים היו רגילים ותקינים, הוריה התחייבו כלפיה בעל פה כי יתנו לה במתנה דירה שהייתה בבעלותם, המצויה ברח' ..... הזכויות בדירה רשומות כדת חלקה .. בחלקה ... בגוש .... (להלן: "הדירה"). לטענתה של הבת, בסופו של דבר, ביום 25.1.11, קיימו ההורים את התחייבותם וחתמו עימה על הסכם מתנה, במסגרתו ניתנה הדירה במתנה לבת. במעמד חתימת הסכם המתנה, חתמו ההורים גם על יפוי כוח בלתי חוזרים לטובתה, וכן על תצהיר העברה, ועל טפסי דיווח והצהרות למס שבח.

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

- 1 הבת טענה כי ההורים מסרו לה עם חתימת ההסכם את מפתח הדירה, ובכך נשלמה
2 לטענתה מתנת הוריה כלפיה.
3
- 4 בתביעתה, טענה הבת כי היא זכאית לרישום הזכויות בדירה על שמה, "ולהכרה בה כבעלת
5 הזכויות המלאות בדירה".
6
- 7 הבת הוסיפה בתביעתה כי חרף המתנה, הזכויות בדירה לא נרשמו על שמה עד מועד הגשתה
8 של התביעה, והיא הבינה כי הוריה מנסים להתחמק ממילוי התחייבותם.
9
- 10 הבת הוסיפה כי היא לא עברה להתגורר בדירה, כיוון שסוכם עם הוריה שמעברה להתגורר
11 בדירה יהיה רק עם פינוי השוכר שהיה בדירה, ולאחר שהדירה תשופץ, ולטענתה על הוריה
12 היה להעביר אליה את דמי השכירות בדירה, כדי שהיא תוכל לממן את מגוריה החלופיים
13 בדירה השכורה בה התגוררה.
14
- 15 הבת טענה בתביעתה, כי מאחר והשוכר פונה את הדירה, וחרף העובדה שהוריה לא ביטלו
16 עימה מעולם את הסכם המתנה, ההורים שיפצו את הדירה בעצמם ואף החליפו את המפתח
17 ובכך גילו דעתם שאין בכוונתם לקיים את הסכם המתנה.
18
- 19 לטענת הבת, היא זכאית לאכיפת הסכם המתנה גם נוכח ויתור ההורים על זכות החזרה מן
20 המתנה, במסמך ייפוי הכוח הבלתי חוזר.
21
- 22 מנגד טענו ההורים, כי מזה שנתיים שוררת ביניהם לבין בתם מערכת יחסים עכורה "מחמת
23 התנהלותה של הבת, בכלל כמו גם התפרצויות זעם כלפי הוריה בפרט".
24
- 25 ההורים טענו שבתם היא אם חד הורית, ולפני כשנה, הם ניסו לקרב אליהם את הבת ואת
26 בנה "על מנת להשיב אותם אל חיק המשפחה". לטענתם נסיון זה נעשה במסגרת
27 המאמצים לשיפור מערכת היחסים בין הצדדים ולאחר שהבת הבטיחה לשנות התנהגותה,
28 ולפיכך נענו ההורים לבקשתה, להעביר על שמה את זכויות הבעלות שלהם בדירה. בנסיבות
29 אלה, טענו ההורים, הם חתמו במשרדה של באת כוחה של הבת, על מערכת המסמכים
30 השגרתיים הנדרשים להעברת הזכויות בדירה, ללא תמורה לבת והכל תוך הדגשת המניע
31 למתנה, היינו הכוונה "לקבל מחדש את בתם ואת בנה אל חיק המשפחה".
32

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

12. לטענת ההורים, לא נקפו הימים והבת חזרה לסורה. "הסחיטות הכספיות והאימים כלפי הוריה רק גברו והלכו, ולאחר שהתנפלה על אימה, הכתה אותה נמרצות תוך אימים על חייה"; לטענת ההורים, לנוכח החשש שהבת תמכור את הדירה כפי שאימה עליהם, הם החליטו לחזור בהם מהתחייבות לתת לבתם את הדירה במתנה, לחדול מלתמוך בה, ולנתק עימה כל קשר ומגע וזאת מתוך דאגה לשלום וכהגנה מפני האלימות הפיזית והמילולית של בתם כלפיהם.
13. לטענתם של ההורים עקב התנהגותה המחפירה של בתם כלפיהם, הם זכאים לחזור בהם מן המתנה.
14. כאמור, ההורים גם הגישו תביעה משלהם בה ביקשו מפורשות לבטל את ההסכם עם הבת.
15. הבת בהגנתה מפני תביעת הוריה, טענה כי התנהלות ההורים הייתה שלא בתום לב, וטענתם כי החלה להתנהג כלפיהם לפני כשנה בהתנהגות מחפירה אינה אמת, כי באותה עת, כבר היו הצדדים שקועים בהליך משפטי. לטענתה הוריה ניצלו את העימות שנוצר בינם על מנת להטיח בה האשמות שווא על תקיפה בעת העימות, אך עליהם לקיים את ההסכם אותו מעולם לא ביטלו.
16. הבת הוסיפה עוד כי לא נהגה בהתנהגות מחפירה כלפי הוריה, היא התבססה על הסכם המתנה ושינתה מצבה לרעה, עקב הצהרתם של ההורים על כוונתם לחזור בהם מהסכם המתנה.
17. בנסיבות אלה בקשת הבת לדחות את תביעת הוריה.
- דיון**
- סיווג החוזה בין הצדדים**
18. הצדדים חלוקים ביניהם בסיכומיהם בשאלה האם החוזה שבין ההורים לבת הינו חוזה מתנה או חוזה מתנה על תנאי. בעוד הבת טוענת בסיכומיה כי עסקינן בחוזה מתנה, טוענים ההורים בסיכומיהם, כי המדובר במתנה על תנאי. נראה ששאלת סיווג החוזה שבין הצדדים משליכה על אפשרויות ביטול, שאם למשל המדובר בתנאי מפסיק בחוזה המתנה, הרי אי קיום התנאי עלול בהתקיים בנסיבות מסוימות להביא לביטול חוזה המתנה.

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

- 1 ההורים לא פירשו בסיכומיהם אם כוונתם בטענת "התנאי", לתנאי מתלה או תנאי מפסיק,
2 אולם במחלוקת האמורה אני סבורה שהמתנה הייתה בלתי מותנית לחלוטין, ולהלן אנמק
3 טעמי, בהסתמך על לשון החוזה שבין הצדדים:
4
5 18.1. בסעיף 2.1.6 לחוזה שבין הצדדים הצהירו ההורים:
6
7 "באמצעות רישום הנכס ע"ש מקבלת המתנה, מבקשים נותני
8 המתנה להעניק לבת עוגן יציב ובטוח לכל ימי חייה, על מנת
9 שתוכל לגדל את בנה נ. עימה, בנוחות ובנועם. בעשותנו כן
10 מביעים בזה ההורים ללא כל תנאי וסייג את אהבתם ואת
11 דאגתם לבת, ומביעים אף אמון מלא בהיות הבת אם למופת
12 ובהחלטות שקיבלה הבת לגבי אורח חייה".
13
14 18.2. בסעיף 2.2.3 הצהירו הצדדים כדלקמן:
15 "מקבלת המתנה הבת, מזדהה מצידם עם כוונת נותני המתנה
16 להמחיש באמצעות חוזה זה את החזרתה של הבת לחיק
17 המשפחה ללא תנאי וסייג, הבת מודה להוריה על החלטתם
18 לבצע העברת הנכס על שמה" (הקווים המדגישים אינם במקור,
19 ש.ג.).
20
21
22 18.3. בסעיף 4.1 לחוזה נאמר: "הצדדים מצהירים כי מעבר לאמור בהסכם זה, אין להם
23 זה כלפי זה טענות ו/או דרישות ו/או תביעות מכל סוג שהוא".
24
25 18.4. בסעיף 10 הצהירו הצדדים:
26 "הצדדים מצהירים כי מעבר לאמור בהסכם זה, אין להם זה
27 כלפי זה טענות ו/או דרישות ו/או תביעות מכל סוג שהוא".
28
29 19. המסקנה מתוכן החוזה עולה כי מתנת ההורים לבתם היא עצמאית ובלתי מותנית.
30
31 20. תמיכה נוספת למסקנה שלעיל נמצאת בתשתית הראייתית שהונחה בפניי, ולהלן:
32 20.1. הבת אמרה בעמוד 5 לפרוטוקול (שורה 9): "לא התערבתי על כל סעיף, והבנתי

בתי המשפט

תמ"ש 13-03-3522
תה"ס 12-03-35938

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

תאריך: 18 במאי 2014

כב' השופטת שפרה גליק

בפני

- 1 שהם נותנים את הדירה ללא תנאים". יש לציין שכאשר הבת נחקרה בעמוד 13
2 לפרוטוקול, היא הכחישה קיומו של תנאי בחוזה המתנה שהיא תחזור לחיק
3 המשפחה, אך עם זאת עשתה לדבריה כל שיכולה היתה. אצטט משורה 7 בעמ' 13 :
4 "אלף. אין תנאי כזה בחוזה, ובית. אני מבחינתי עשיתי הכל כדי
5 שיהיה נוח גם לי וגם להוריי לקיים קשר עם הוריי".
6
7 אמנם האב אמר בחקירתו כי "ההסכם היה מותנה בזה שס. ביחד עם הנכד, הבן
8 שלה, יבואו לגור אצלנו בדירה הזו שמדובר עליה" (ראה עמ' 15 לפרוטוקול, שורות
9 18-19), אולם כאמור לעיל, תוכן ההסכם אינו מצביע על תנאי כזה, והדברים נשמעו
10 גם בלתי אמינים.
11
12 אציין כי עיון בכתב התביעה שכנגד המקורי מטעם ההורים, מלמד על כך כי שיפור
13 היחסים שבין ההורים לבת צוין על ידם כ"מניע" למתנה ולא "תנאי", כפי שטענו
14 בגרסתם המאוחרת. ואכן הדברים בולטים מתוכן החוזה, שיפור יחסי הצדדים לא
15 חרג מגדר "מניע", ולא היה תנאי לחוזה.
16
17 עו"ד ש.כ. העידה, ואף הגישה תצהיר, כי יחד עם חתימת הסכם המתנה נחתם
18 מסמך נוסף, אותו אביא כלשונו:
19
20 "1. מוסכם כי ההורים ימשיכו לממן בעתיד את טיפוליה
21 הרגשיים/נפשיים של הבת, בהתאם לתעריך סביר ומקובל.
22
23 2. מוסכם כי מיום חתימת הסכם זה ואילך, לא יהיו לבת כל טענות
24 ו/או תביעות כלפי ההורים מכל סוג שהוא.
25
26 3. ההורים והבת מתכוונים לעשות מעתה כל מאמץ להשבת
27 האהבה, האחוזה, השלום והרעות של משפחתם. ההורים חפצים
28 בטובת הבת ובטובת בנה נ., ויעניקו לה תמיכה וסיוע ככל יכולתם.
29
30 (-----) (-----)
31 "הבת" ההורים

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

1 גם מלשונו של חוזה אחרון זה משתמע כי לא היה "תנאי" בחוזה (בין מפסיק ובין
2 מתלה). באשר לשיפור יחסי הצדדים, וההצהרות האמורות אינן אלא בחזקת
3 המניע לחוזה.
4
5 בשולי הדברים אוסיף כי בענייני, אוי להורים וילדיהם שזקוקים לחוזה וללשון
6 חוזים כדי לגרום לכך, כמאמר המשוררת **לאה גולדברג**, כי **"ישוּב טלה לחיק**
7 **האם"**, אולם כאמור גם מחוזה נלווה זה משתמע כי מתנת ההורים לא הייתה
8 מותנית בתנאי כלשהו.
9

סיווג החוזה שבין הצדדים, והזכויות שהוקנו על פיו

- 10
11
12 21. כעולה מן התשתית הראייתית שבפניי, הזכויות בדירה הן זכויות חכירה מאת מינהל
13 מקרקעי ישראל הרשומות אצל רשם המקרקעין, ורשומות בחלקים שווים ע"ש ההורים
14 (ראה נספח נ/9 לתצהיר ההורים), לפיכך הזכויות בדירה נשוא המחלוקת הינן איפוא זכויות
15 במקרקעין (ראה בעניין זה ע"א 404/84 **יחזקאל סעתי נ' פרחא סעתי** פ"ד מ"א (2) 477).
16
17 22. לסיווג האמור לעיל יש השלכה באשר לזכות הביטול של ההורים את החוזה, אך בטענה זו
18 אדון בהמשך פסק הדין.
19
20 23. ומכאן אני פונה לשאלה נוספת – מה טיבו של החוזה שנערך בין הצדדים?
21 משקבעתי כי נשוא החוזה הייתה זכות במקרקעין ולא זכות אובליגטורית, הרי משלא
22 נגמרה העסקה ברישום, יש לראות את החוזה שבין הצדדים **כהתחייבות למתנה**, במשמעות
23 סעיף 5 לחוק המתנה תשכ"ח-1968. רכיבי ההתחייבות ברורים – נערך מסמך בכתב, הוא
24 החוזה בו עסקינן, ואף נחתם ייפוי כוח בלתי חוזר על ידי ההורים לטובת בתם.
25 לסיווג אחרון זה, היינו כהתחייבות לתת מתנה, ראה: ספרו של המלומד **ראבילו**, "פירוש
26 לחוקי החוזים – המתנה", בעמוד 403; ע"א 404/84 **סעתי נ' סעתי**, פ"ד מ"א (2) 477 בעמוד
27 493.
28
29 24. עוד אזכיר שגם הצדדים עצמם התייחסו בסיכומיהם אל החוזה שבין הצדדים כהתחייבות
30 לתת מתנה, והדבר גם עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 6 לחוק המתנה תשכ"ח-1968,
31 הקובעות כי הבעלות הדבר המתנה עוברת למקבל המתנה במסירת מסמך לידו, והכל כשאין
32 הוראות מיוחדות לעניין הנדון. ה"הוראות המיוחדות", בענייננו, מצויות בסעיף 7 לחוק

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

1 המקרקעין תשכ"ט-1969 הקובעות, כי עסקה במקרקעין טעונה רישום, ועסקה שלא נגמרה
2 ברישום "רואים אותה בהתחייבות לעשות עסקה", ראו בעניין זה ע"א 588/81, צ'זיק נ'
3 הורוביץ פ"ד (1) 321.

הרשאים היו ההורים לחזור בהם מהתחייבותם על פי סעיף 5(ב) לחוק המתנה?

4
5
6
7 25. על פי התשתית הראייתית שהונחה בפניי, ביחד עם חתימת החוזה שבין הצדדים חתמו
8 ההורים על ייפוי כוח בלתי חוזר לטובת הבת (ראה נספח ב' לתביעת הבת). בסעיף 11 לייפוי
9 הכוח נכתב:

10
11 "ייפוי כוח זה, הוא בלתי חוזר ואינו ניתן לביטול או לצמצום על ידינו,
12 ולא יצומצם ולא יבוטל גם במקרה של מוות (חו"ח) וישאר בהיקפו
13 המלא עד הוצאתו מהכוח אל הפועל ויחייב גם את יורשינו,
14 אפטרופסינו, מנהל עזבונו וכל הבעלים במקומו".

15
16 26. אך קודם שאגש לניתוח משמעותו של ייפוי הכוח הבלתי חוזר, וכדי להסיר אבן נגף מדרכי,
17 אתייחס לטענות ההורים בסיכומיהם באשר לייפוי הכוח. בסיכומיהם (סעיף 3 סיפא מהם)
18 אמרו ההורים כי לא הבינו האמור בייפוי הכוח. לטענה זו לא היה מקום: ראשית היא
19 חורגת מכתבי הטענות של ההורים, ולא נזכרה גם בתצהירי עדותם. לפיכך יש לראות בטענה
20 שינוי חזית או הרחבת חזית – גישה שהיא אסורה על פי הפסיקה ולפיכך יש להתעלם מן
21 הטענה.

22 לעניין שינוי חזית ראה רע"א 9123/05 אדמור פרויקטים (89) בע"מ נ' סיטי סטייט
23 (25.10.07) (פורסם במאגר "נבו"); ע"א 1284/92 אריה רתם נ' מנחם רתם פ"ד מט (5) 257.
24 בשולי דברים אלה אוסיף כי ממילא וכידוע הטענה של "דבר לא נעשה" (Non Est
25 Factum) לא התקבלה בפסיקה, ועל פי הרוב נדחתה.
26 אני דוחה איפוא טענה זו של ההורים.

27
28 27. כידוע, קובעות הוראות סעיף 5 לחוק המתנה התשכ"ח-1968 לאמור:
29 " 5 (א) התחייבות לתת מתנה בעתיד טעונה מסמך בכתב.
30 (ב) כל עוד מקבל המתנה לא שינה את מצבו בהסתמך
31 על ההתחייבות, רשאי הנותן לחזור בו ממנה, זולת אם

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת שפרה גליק תאריך: 18 במאי 2014

1 ויתר בכתב על רשות זו".
2
3 28. אין ספק שההתחייבות נעשתה בכתב, וגם ניתן ייפוי כוח בלתי חוזר בו ויתרו ההורים על
4 זכותם לחזור בהם מן ההתחייבות למתנה.
5
6 29. הפסיקה התייחסה פעמים רבות לשאלה, האם ייפוי כוח בלתי חוזר שניתן ע"י נותן
7 ההתחייבות לשם ביצוע הפעולות הדרושות להשלמת הקנייתה של הבעלות במתנה, יש בו
8 משום "ויתור בכתב" (במשמעות סעיף 5(ב) לחוק המתנה) על זכות החזרה מהתחייבותו.
9 דעת הרוב בפסיקה קבעה כי ייפוי כוח בלתי חוזר מהווה ויתור בכתב על זכות החזרה מן
10 ההתחייבות.
11 ראה בעניין זה: ע"א 404/84 יחזקאל סעתי נ' פרחא סעתי פ"ד מ"א (2) (477); ע"א 380/88
12 טוקאן נ' אלנשיב פ"ד מ"ה (5) 410; וכך ראה ע"א 403/91 מזרחי נ' מזרחי פ"ד (1) 199
13 בעמוד 205. משם אביא דברים היפים לענייננו:
14

15 **"...בפסיקת בית משפט זה נתעוררה בעבר מחלוקת המתעוררת גם**
16 **בענייננו: האם ייפוי כוח בלתי-הדיר, אשר ניתן על ידי נותן**
17 **ההתחייבות, לשם ביצוע הפעולות הדרושות להשלמת הקניית הבעלות**
18 **במתנה, מהווה משום "ויתור בכתב" על זכות החזרה לפי סעיף 5ב'**
19 **לחוק המתנה?"**
20 מחלוקת זו התעוררה לראשונה בעניין סעתי, ושבה ועלתה בעניין ע"א
21 380/88 טוקאן נ' אלנשיב, וכך מתאר בתמצית השופט בך, בפסק דינו
22 בעניין טוקאן את המחלוקת שהתגלעה בעניין סעתי: גישת השופטת
23 נתניהו הייתה כי מן הדין להפריד הפרדה ברורה בין שתי העסקאות,
24 עסקת השליחות ועסקת המתנה, ולא להסיק ממתן ייפוי כוח בלתי חוזר
25 שהמתחייבת ויתרה בזה על זכות החזרה מן המתנה, במובן הסיפא של
26 סעיף 5(ב) הנ"ל. העמדה של המשנה לנשיא השופטת בן פורת ושלי
27 הייתה שונה, אנו ראינו במתן ייפוי כוח בלתי חוזר – כדי להבטיח את
28 הענקת המתנה משים ביטוי בכתב לכוונת הנותן לוותר על זכותו לחזור
29 בו מהתחייבותו לתת את המתנה בהעדר ראייה לסתור...
30 ... ראוי להוסיף שבמקרים שבהם נעשה הויתור על זכות החזרה
31 במתנה, בייפוי כוח בלתי חוזר, יש משנה תוקף לכוונת הויתור. סיווגה
32 של הפעולה המשפטית שביצע הנותן, בתור התחייבות לתת מתנה ולא

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

תאריך: 18 במאי 2014

כב' השופטת שפרה גליק

בפני

- 1 בתור מתנה מושלמת, אינו נובע מלשון מסמכי ההתחייבות, אלא
2 מהוראותיו של הדין החקוק, אשר דורש את רישום ההעברה כתנאי
3 להשלמתה. אין המדובר כאן ברצונו המפורש של הנותן ליצור דווקא
4 התחייבות לתת מתנה בעתיד, ולא להעביר את הזכויות בנכס למקבל
5 המתנה עם חתימת ייפוי הכוח הבלתי חוזר, ואין כאן כל סממן לרצון
6 ברור שלא ליצור מתנה מוגמרת של ממש על אתר. לאור העובדה כי
7 סיווגה של העסקה בתור התחייבות לתת מתנה בעתיד הוא סטטוטורי,
8 ניתן להניח כי נותן המתנה הניח כי בחתימתו על ייפוי הכוח הבלתי
9 חוזר, הוא מוותר על זכותו לחזור בו מן המתנה, ואולי אף ניתן להניח כי
10 נותן המתנה התכוון להשלים ככל הניתן את הפעולות הדרושות מצידו
11 לשם העברת הקניין במתנה, ע"י החתימה על ייפוי הכוח האמור".
12
- 13 30. העולה מן האמור לעיל עקב מתן ייפוי הכוח הבלתי חוזר לבת, ויתרו ההורים על זכות
14 החזרה מהתחייבותם, לפי סעיף 5(ב) לחוק המתנה.
15
- 16 31. בסעיף 14 בסיכומיהם טענו ההורים כי יש לאבחן המקרה שבפנינו מפסק הדין בעניין
17 493/91 מזרחי נ' מזרחי (שם) שם הקביעה הייתה שהחתימה על ייפוי הכוח הבלתי חוזר
18 מהווה ויתור על זכות החזרה מן ההתחייבות לתת מתנה באין ראיות לסתור, לטענתם היו
19 ראיות לסתור. אומר מיד כי אין בידי לקבל טענה זו ולהלן:
20 ייפוי כוח הופקד לטענתם של ההורים בנאמנות בידי עוה"ד שערכה את העסקה, ולטענתם
21 של ההורים, עוה"ד שבידה הופקד ייפוי הכוח "עצרה את העסקה וחדלה מלהשתמש בייפוי
22 הכוח הבלתי חוזר..." "כי לא התקיימו התנאים לעסקה" – דבר זה לא הוכח. להיפך, לא
23 היו כל תנאים לעסקה כאמור החלק העובדתי בטענה לא הוכח והחלק המשפטי מנוגד
24 לקביעתי.
25
- 26 אני דוחה איפוא גם טענה זו.
27
- 28 32. המסקנה העולה מן המקובץ איפוא כי ההורים לא היו רשאים לחזור בהם מהתחייבותם
29 ליתן המתנה לבתם, על פי סעיף 5(ב) לחוק המתנה, עקב ויתורם, מכוח ייפוי הכוח הבלתי
30 חוזר על זכותם לבטל התחייבותם.
31
32

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

תאריך: 18 במאי 2014

כב' השופטת שפרה גליק

בפני

1 האם היו רשאים ההורים לבטל התחייבותם למתנה עקב התנהגות מחפירה נטענת של
2 הבת?

3
4 33. הוראות סעיף 5(ג) לחוק המתנה תשכ"ח-1968 קובעות לאמור:

5
6 "מלבד האמור בס"ק ב', רשאי הנותן לחזור בו מהתחייבותו, אם הייתה
7 החזרה מוצדקת בהתנהגות מחפירה של מקבל המתנה כלפי הנותן או
8 כלפי בן משפחתו, או בהרעה נוכחית שחלה במצבו הכלכלי של הנותן".

9
10 34. הפסיקה התייחסה אל "מסלול הביטול" על פי סעיף 5(ג) לחוק המתנה כאל מסלול נפרד מן
11 המסלול של סעיף 5(ב) לחוק המתנה.

12
13 להלן אצטט מפסק הדין ע"א 1516/99 לוי ואח' נ' חיג'אזי, פ"ד נ"ה 730 (2001) בעמודים
14 763 (מול ז')-764 (מול א', ב', ג') דברים היפים לענייננו:

15 "קשת המקרים שבהם רשאי נותן המתנה לחזור בו מן המתנה, כל עוד
16 לא הושלמה ההקניה היא רחבה מאד. בכפוף לעמידה בדרישות תום
17 הלב, ואין לדמותה לחוזה מכר המקנה לקונה מכוחו זכות משפטית
18 מוצקה ומגובשת ויכולת המוכר לסגת ממנו מוגבלת ומצומצמת ביותר.
19 חזרה ממתנה מבטלת את התחייבות הנותן לא רק מכאן ולהבא, אלא גם
20 למפרע, כאילו לא נעשתה מעולם. זכות החזרה אינה מוגבלת בזמן,
21 ובלבד שהמתנה לא הושלמה, ומקבל המתנה לא שינה מצבו לרעה, והיא
22 אינה מחייבת הודעה בכתב. נותן המתנה פטור מפיצוי או מאכיפה, שכן
23 לא הפר חוזה, אלא ניצל זכות שהדין הקנה לו... במצבים האמורים
24 בסעיף 5(ג) – קרי, התנהגות מחפירה של מקבל המתנה או הרעה ניכרת
25 שחלה במצבו הכלכלי של הנותן – מוקנית זכות חזרה לנותן המתנה ללא
26 הגבלות, אפילו ויתר הנותן בכתב על זכות לחזור בו, ואפילו אם הנהנה
27 שינה את מצבו בהסתמך על המתנה..." (הקו המדגיש אינו במקור, ש.ג.).

28
29 35. כך גם כותב המלומד ראבילו בספרו "על המתנה" (שם) בעמוד 384:

30 "...סעיף 5(ג) מעניק למבטיח, זכות חזרה השונה מזכות החזרה
31 שבסעיף 5(ב). מצד אחד, זכות זו כללית יותר, שכן ניתן להפעילה ללא

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

- 1 כל הגבלות. במילים אחרות: המבטיח יהיה רשאי לחזור בו במסגרת
2 סעיף 5(ג) אפילו אם ויתר בכתב על זכותו לחזור, ואפילו אם המקבל
3 שינה את מצבו בהסתמך על המתנה.
4 מצד אחד, זכות זו מוגבלת יותר. החזרה צריכה להיות מוצדקת משום
5 התנהגות מחפירה של מקבל המתנה או משום הרעה ניכרת שחלה
6 במצבו הכלכלי של הנותן...".
- 7
- 8 36. המסקנה: עלי לבחון את טענתם של ההורים ולבחון האם הבת נהגה כלפיהם בהתנהגות
9 מחפירה באופן שיש בו כדי להצדיק את ביטול התחייבותם או לא.
10 על פי הפסיקה, הנטל להוכיח את ההתנהגות המחפירה מוטל על הנותן (ראה בעניין זה ספרו
11 של **ראבילו** (שם) בעמוד 385).
12
- 13 37. המלומד **ראבילו** בספרו (שם) אף מנתח מהי אותה התנהגות מחפירה, ובין היתר הוא כותב
14 (עמוד 385):
15 **"...היא כוללת כל התנהגות המצביעה על כפיות טובה... או על פגיעה**
16 **בכבודו או ברכושו של הנותן או בן משפחתו, גם כאשר הדבר אינו עבירה**
17 **פלילית או עוולה אזרחית. המקרים המוכרים בקוד סיביל, המצביעים**
18 **בוודאי על התנהגות מחפירה כלפי הנותן – הם התנכלות לחיי הנותן,**
19 **סירוב לתת לו מזונות המגיעים לו, גרימת נזק גופני לנותן, מעשה עלבון**
20 **ומעשה פלילי כגון גניבה או מעילה באמון".**
21
- 22 38. ההורים העלו בתביעתם שתי טענות באשר להתנהגותה המחפירה של בתם כלפיהם:
23 האחת: עקב כוונתה של בתם למכור את הדירה **"ולהשתמש בכספי התמורה שלא למטרה**
24 **לשמה התחייבו ליתן לה את הדירה, דהיינו מגורי קבע"**, הטענה האחרת נעוצה בתקיפת
25 הבת את אימה. אבחן איפוא טענותיהם של ההורים, ואבדוק עד כמה עלו טענותיהם בקנה
26 אחד עם התשתית המשפטית אשר הונחה בפני, ועם ההלכה המשפטית.
27
- 28 39. באשר לטענה הראשונה, ההורים זנחו אותה בסיכומיהם, ולפיכך ויתרו עליה. על משמעות
29 זניחת טענה בסיכומים ראה: ע"א 401/06 מרום נ' מרום פ"ד כ"א (1) 673; ע"א 447/92
30 הנרי רול נ' אינטרקונטיננטל קרדיט קופוריישן פ"ד מ"ט (2) 102.
31

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

- 1 בשולי הדברים אוסיף כי ממילא אין כל משמעות ל"כוונות" של הבת, כטענת ההורים, 40
2 כוונות שבלב (ואפילו פנתה הבת למתווך אין בהם כל התנהגות מחפירה), ואם ניתנה לבת
3 הדירה במתנה, הרי ממילא רשאית הייתה לנהוג בה בנהוג בעלים.
4
5 באשר לטענה השנייה, בדבר אלימות הבת כלפי אימה, נראה שההורים צודקים בטענתם. 41
6 אכן מן התשתית הראייתית שהונחה בפני, עולה בבירור כי הבת תקפה את אימה באלימות,
7 ויש בכך משום התנהגות מחפירה.
8
9 אקדים ואומר בהקשר אחרון זה, כי אין בידי לקבל את טענת הבת בסיכומיה, כי קודם 42
10 האירוע של האלימות במאי 2011, הפרו ההורים את החוזה שבין הצדדים, כאשר לטענת
11 הבת ההורים נהגו באלימות של ממש כשפלטו ללא אישור וללא רשות לדירת התובעת
12 (שאין ספק כי הייתה שלה באותה עת) ועשו בה כרצונם, שיפצו אותה בניגוד מוחלט לעמדת
13 הבעלים של הדירה "..."**ורק לאחר מכן, וכיוון שנהגו באופן גס ושתלטני, ארע האירוע...**
14 להלן אמנה טעמי:
15
16 42.1 אני מעדיפה באופן מובהק את גרסת ההורים באשר לשיפוץ הדירה, אמנם ההורים
17 לא "עירבו" לטענתם את הבת בשיפוץ הדירה, אך הם שיפצו הדירה, והאב
18 בחקירתו הנגדית כינה זאת בציניות "עשינו עוול נוראי" (עמוד 18 לפרוטוקול). גם
19 אם זה נכון, ראייתה של הבת היא סובייקטיבית מאד (בלשון המעטה), זו אינה
20 סיבה המצדיקה את תקיפת אימה. להלן אצטט מחקירתנו הנגדית של האב בעמוד
21 18 לפרוטוקול (שורות 21-28):
22 **"ש. עירבתם את ק. בשיפוץ?**
23 **ת. לא.**
24 **ש. למה?**
25 **ת. עשינו עוול נוראי.**
26 **ש. למה?**
27 **ת. כי היה נתק בין ס. לביננו משך אולי חודשיים היא לא**
28 **ענתה לטלפונים, אני פה נשבע שזה היה האמת, היות**
29 **והדייר שהיה גר שם ביקשנו ממנו לעזוב כדי להכניס**
30 **את ס. לדירה, והדירה היתה, אי אפשר היה לראות**
31 **דבר כזה, הלב שלנו לא נתן שהיא תיכנס לגור ב, איך**
32 **היא כינתה את זה, מחסן. דירה במרכז .., שני חדרים,**

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

תאריך: 18 במאי 2014

כב' השופטת שפרה גליק

בפני

1 במקום הכי מרכזי שיש, זה מחסן. שיפצנו את הדירה
2 כי היא לא ענתה לטלפונים."
3
4 בהמשך חקירתו הנגדית של האב הוא מעיד (עמוד 19 לפרוטוקול, שורות 9-12) כי
5 הבת חפצה בשיפוץ שעלותו 200,000 ₪ בעוד ההורים שיפצו בעלות של 60,000 ₪.
6
7 הבת הכחישה כי היכתה את אימה. לדבריה, מה שאירע הוא תלונת שווא למשטרה 42.2
8 מצד אימה. לטענתה אימה הייתה אמורה לתת לה המפתח לדירה ולכן קבעו
9 להיפגש בדירה, אימה לדבריה נשכה אותה (ראה חקירתה הנגדית בעמוד 9
10 לפרוטוקול, שורה 13) והיה ביניהן עימות. הבת ביקשה את המפתח: "...היא לא
11 רצתה לתת אותו, ניסיתי לשכנע אותה, היא לא רצתה ואז אחזתי במפתח והיא
12 נשכה אותי" (עמוד 9 לפרוטוקול). לדבריה, אמא שלה זרקה את המפתח מהחלון,
13 מאידך ובהמשך מתארת הבת (עמוד 14 לפרוטוקול) כי "נשכתי בסיטואציה
14 שתארת קודם".
15 מסתבר שעל גוף אימה היו גם שריטות, ועל כך העידה הבת בסעיף 14 לפרוטוקול
16 (שורה 4): "אני לא נתתי לה מכות, אגב גם עליי היו שריטות, פשוט יש לי יותר
17 ציפורניים", ובהמשך (שורה 8): "...אגב גם עליי היתה נשיכה וגם לי היו שריטות,
18 אני פשוט לא התלוננתי נגד אמא, זה הכל. לכן היא לא מואשמת בבית משפט".
19
20 חרף דברי הבת, אני מעדיפה את גירסת ההורים, כפי שזו עלתה מתצהיר עדותם
21 ומחקירתם. דברי הבת היו לא אמינים ולא סבירים. גם אם סבורה הייתה הבת כי
22 נגרם לה עוול, היא לא יכולה הייתה להתעמת פיזית עם אימה, ועימות פיזי כזה
23 משמש כנגדה ולחובתה.
24 את גרסת האם אביא מתוך עמוד 20 לפרוטוקול, שורות 19-30, ולהלן:
25 "במאי היא התקשרה אלי ושאלה מה קורה עם הדלת,
26 חודשיים הייתי עסוקה עם השיפוץ של הדירה, עם קבלן,
27 וקרמיקה, ואריחים, לקנות ולהביא ולעשות את כל השיפוץ,
28 והחלפנו גם דלת כי היה צריך לקצר אותה כי הגביהו את
29 הקרמיקה, אז אמרנו נחליף גם דלת. כנראה היא באה לדירה
30 ולא הצליחה לפתוח את הדלת כי החליפו אותה אז קבענו
31 שלמחרת אני באה לדירה. למחרת לבעלי היה בדיקת
32 קולונסקופיה, והוא מתקשר אלי כשאני אתה בדירה, והיא

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

תאריך: 18 במאי 2014

כב' השופטת שפרה גליק

בפני

1 אומרת לי אל תעני את הטלפון, והוא מתקשר ואני מנתקת,
2 ובצורה תוקפנית ומפחידה אז ניתקתי פעמיים, ואז היא הולכת
3 אחרי וצועקת בגללך התגרשתי מהחברה שלי ובגללך הפסיקו
4 לי את הקצבת הבטחת הכנסה, היא קיבלה הבטחת הכנסה כי
5 היא לא עבדה, אמרנו לה כשאת קונה רכב תתחילי לעבוד, והיא
6 לא ענתה. הפסיקו לה את הקצבה אז אחרי חודשיים היא באה
7 אלינו. העו"ד הציעה לה שתעביר את הרכב על שמי, ואני
8 אמרתי שעל שמי לא מעבירים רכב אלא אם היא חותמת שאם
9 יהיו נזקים או תביעות זה על אחריותה. היא לא הסכימה
10 לעשות את זה. היא טוענת שאני רציתי להעביר על שמי. שקר
11 וכזב. על מה שהיה בדירה במאי אני לא צריכה לחזור, ביוני אני
12 צריכה להעיד במשפט על מה שהיה."

ראה גם בעמוד 21, שורות 28-3:

13
14
15
16 "ש. ספרי לי על הארוע במאי.
17 ת. נכנסנו לדירה, קבענו שניפגש בטלפון, אז עוד יכולתי
18 לשוחח אתה בטלפון.
19 ש. בעלך אמר שאי אפשר היה לשפץ את הדירה בהסכמה
20 אתה כי היא לא ענתה לטלפונים, זה לא נכון?
21 ת. היא רצתה שנשפץ ב- 120,000 ₪ ואחרי זה ב- 200,000
22 ₪ אמרנו שאין לנו את הסכום הזה. ראינו שעברו
23 חודשיים והיא לא עברה לדירה, כי היא כל הזמן אמרה
24 אני במחסן הזה לא רוצה לגור, אז אני שיפצתי את
25 הדירה.
26 ש. נפגשתן לראות את הדירה, מה קרה?
27 ת. נתתי לה את המפתח, היא אמרה את השיפוץ הזה
28 הייתי עושה ב- 20,000 ₪, בזלזול כזה, כאילו מה
29 שעשית לא שווה כלום, מסתובבות בדירה והיא
30 מתחילה להטיח בי האשמות שבגללי היא התגרשה
31 ובגללי הפסיקו לה את הקצבה וכל הצרות שקורות לה
32 זה בגללי. אמרתי לה אני לא מסכימה לדבר אתך

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

תאריך: 18 במאי 2014

כב' השופטת שפרה גליק

בפני

1 כשאת צועקת. ניגשה לדלת וסגרה בסוגר מלמעלה. לא
2 נתנה לי לצאת. ראיתי שאין מה לעשות וישבתי על
3 הרצפה כי אין ריהוט. ניגשה אלי ובוטטת בי ברגליים
4 שלה בעיטות קנטרניות כאלה. אמרתי לה לא נעים לי
5 תפסיקי, מה את רוצה. התחילה לתקוף, החזיקה את
6 המפתח בין האצבעות וכל פעם שרציתי לקום היא
7 מאיימת שתדקור אותי עם המפתחות. אמרתי לה אחרי
8 כל מה שעשיתי בשבילך זה מה שאת עושה לי? היא
9 אמרה לי מה עשית בשבילי? אני סופרת עד 5 תגידי מה
10 עשית בשבילי, אמרתי לה מה את רוצה לשמוע,
11 התחלתי כבר לרעוד, ואז היא התנפלה עלי והתחילה
12 לדפוק לי את הראש ברצפה ובעטה בי, זרקתי את
13 המפתחות כדי שלא תאיים עלי עם המפתח וצעקתי
14 הצילו והשכן מהבנין הסמוך הזמין משטרה. ואז באו
15 שוטרים ואמרו לי תפתחי את הדלת ואמרתי שאני לא
16 יכולה כי היא לא נותנת לי, ועלתה גם השכנה ואמרה
17 לי לפתוח ואמרתי שאני לא יכולה כי היא לא נותנת לי.
18 השוטר אמר תפתחי או שאני פורץ, אז השכנה אמרה
19 לו אל תפרוץ כי הדלת חדשה. הוא נכנס מהבית של
20 השכנה והסתכל מהמרפסת ויכל לראות אותנו והיא
21 סגרה את התריס. השוטר ראה שהוא לא יכול, הוא
22 חזר חזרה ואמרה תפתחי או שאני פורץ, ואז היא
23 פתחה, והיא לקחה לי את הטלפון הנייד שלי וזרקה על
24 הרצפה וכל הדברים האלה כתובים בתביעה."

25
26 42.3 אדגיש כי כנגד הבת הוגש כתב אישום, אך לא אתייחס אליו בתור סימוכין כלשהו,
27 שכן עומדת לבת חזקת החפות ואני רוצה לקוות כי כך יהיו פני הדברים. עם זאת,
28 התייחסותה של הבת אל הוריה, אל הכספים שנתנו לה ללימודים, לשיפוץ הדירה,
29 לטיפולים שונים, ומנגד התייחסותה כפויית הטובה אליהם – יש בהם בעיני משום
30 התנהגות מחפירה.
31

בתי המשפט

תמ"ש 13-03-3522
תה"ס 12-03-35938

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

- 1 בעניין היותה של התנהגות כפוית טובה, משום התנהגות מחפירה ראה ה.פ. (ת"א)
2 416/80 פלוני נ' חוסני זאמל סאטן פס"מ, תש"מ (1) 582 (9.7.91) (פורסם במאגר
3 "נבו"). כן ראה ע"א 350/96 וייסר נ' שביט ס"ד נ"ב (5) 797, ואם קללות ונאצות
4 כן, פגיעה פיזית בוודאי שמהווה התנהגות מחפירה, ובוודאי פגיעה פיזית בהורה.
5 ראה בעניין זה דברי כב' השופטת וסרקרוג בה.פ. 120/93 מ' שחר נ' א' שחר.
6
- 7 43. אין ספק ש"הביטוי התנהגות מחפירה צופן בחובו הערכה מוסרית של אותה התנהגות"
8 (ראה ע"א 350/96 וייסר נ' שביט (שם)), ולא אזכיר ההתייחסות המקראית אל המכה אביו
9 או אימו, אך גם גידופים או קללות, שריטות ונשיכות, או הבעת מורת רוח ממתנת כסף או
10 נדל"ן שמקבל ילד מהוריו יכולה להגיע לכדי "התנהגות מחפירה", כפי שנראית להיות
11 התנהגות הבת במקרה הנדון בפני.
12
- 13 44. בתצהיר עדותה הראשית מתארת הבת מסכת חיים קשה שעברה, ואף מכות שספגה מאימה
14 בהיותה ילדה, עד אשר הוריה חויבו לעבור טיפול משפחתי. עוד מתארת הבת אירועים
15 קשים נוספים שעברה בהיותה נערה ובעת ששהתה כילדת חוץ בקיבוץ. ועוד יש בתצהירה
16 של הבת יחסים מסובכים ולא פשוטים בינה לבין הוריה, כולל עירוב פק"ס לפי חוק הנוער
17 בעניין בנה של הבת, ממנה ציפתה הבת כי תסביר להוריה עד כמה נחוצה לה הדירה אותה
18 התחייבו הוריה לתת לה. ביושר לב מודה הבת בתצהירה גם על התפרצות זעם שלה כלפי
19 אימה בנוכחות פקידת הסעד, אך לדבריה היה זה אירוע "נקודתי".
20 כך או אחרת, ליבי עם הבת על מסכת חייה הקשה והמתסכלת, ואולם אין בכל תיאוריה
21 הנוגעים ללב, כדי להצדיק התנהגות כפוית טובה כלפי הוריה, ומשנה תוקף יש לדברים אלה
22 נוכח העזרה הכספית שהושיטו לה, והתחייבותם למתן דירה.
23
- 24 45. אין בידי לקבל את טענות הבת בסיכומים, כי היא לא התנהגה בהתנהגות מחפירה כלפי
25 הוריה, ומי שהפר את ההסכם כלפיה הם דווקא הוריה.
26 בניגוד לעמדת הבת בסיכומיה (ראה סעיף 18 מהם), אינני מקבלת כי העובדה שההורים
27 שיפצו את הדירה בניגוד לדעתה של הבת והתוכניות שהגישה להם, משום הפרת ההסכם.
28 כך אינני סבורה שאי העברת רישום הזכויות ע"ש הבת מהווה הפרת הסכם, לבת היה יפוי
29 כוח ויכולה הייתה לפעול על פיו.
30 הבת עצמה תיארה אירוע בו כעסה על הוריה למחרת ליל הסדר, כאשר בנה ישן אצל הוריה
31 והם ירדו עימו לגינה הציבורית בלא ליטול רשותה המוקדמת – גם כאן נראה שהבת חוטאת
32 כלפי הוריה לפחות בחוסר מידתיות. גם האירוע במאי, של תקיפת האם ע"י הבת בדירה,

בתי המשפט

תמ"ש 3522-03-13
תה"ס 35938-03-12

בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל אביב

בפני **כב' השופטת שפרה גליק** תאריך: **18 במאי 2014**

- 1 אינו מעיד לטובתה של הבת, ודי באירוע זה, כדי לומר שהבת נהגה בהתנהגות מחפירה כלפי
2 הוריה.
3
4 46. המסקנה העולה מן המקובץ, בכל הנסיבות הבת נהגה בכפיות טובה שיש בה לבדה התנהגות
5 מחפירה כלפי הוריה ולפיכך זכאים ההורים לבטל חוזה המתנה.
6
7 47. אוסיף ואומר כי אין בידי גם לקבל את טענת הבת בסיכומים, כי עקב הסתמכותה על
8 התחייבות הוריה, נגרמו לה נזקים, וכי מטעם זה אין לקבל תביעתם. טענת הבת לא הוכחה
9 כלל ועיקר, ולא התרשמתי שנגרם לה נזק כלשהו, מכך שבסופו של דבר, הבטחת המתנה –
10 תתבטל.
11

סיכומו של דבר

- 12
13
14 48. אני מקבלת את תביעת ההורים בתמ"ש 3522-03-13 ומורה על ביטול חוזה המתנה מיום
15 25.1.11 בו התחייבו ההורים לתת לבתם הדירה במתנה.
16
17 אני דוחה את תביעת הבת בתה"ס 25938-03-12 לאכיפת חוזה המתנה.
18
19 49. לאחר ששקלתי בדברים, ונוכח יחסיהם של הצדדים, אני נמנעת מפסיקת הוצאות וזאת כדי
20 שלא לפרוס עוד את התפר הדק בין הבת להוריה, אשר כולי תקווה כי יחזור ויירקם ביום
21 מן הימים.
22
23 50. ניתן לפרסום בהשמטת שמות.
24
25 ניתן היום, י"ח אייר תשע"ד, 18 מאי 2014, בהעדר הצדדים.
26

שפרה גליק

שפרה גליק, שופטת

27